

vurderingen af behovet for hjælp, adgang til at klage over afgørelsen samt muligheden for, at brugeren i fællesskab med hjælperen kan aftale tilrettelæggelsen af, hvordan og i hvilken rækkefølge opgaverne skal løses, er eksempler på fleksibilitet inden for den gældende lovgivning. Der er imidlertid ikke hjemmel i den nuværende lovgivning til at bytte imellem ydelser. Med L 109 åbnes der nu op for at bytte mellem ydelser, således som det har været efterspurgt på bl.a. regeringens folkehøringer på ældreområdet.

Da man indførte den omtalte model i Odense Kommune, forudsatte det, således som Socialministeriet er orienteret, en merbevilling, og kommunen har med modellen gennemført en egentlig serviceforbedring. Som nævnt indledningsvist har aftaleparterne bag lovforslaget imidlertid hverken ønsket at begrænse det kommunale selvstyre eller at pålægge kommunerne at forhøje serviceniveauet for praktisk hjælp.